

I et til nærværende Ministerium indgivet Andragende anholdt et for Anlægget af den nævnte Jernbane af de interesserede Kommuner nedsat Udvalg, hvis Formand var Sogneraadformand P. Kamstrup Jacobsen, Havskov, om Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af Banen. Da den ansøgte Eneretsbevilling imidlertid ikke straks kunde meddeles, idet visse Vilkaar forinden maatte opfyldes, tilkendegaves det herfra Udvalget, at man var villig til, saafremt de paagældende Vilkaar blev opfyldt, at søge Bevillingen udvirket, hvorefter Udvalget arbejdede videre med Sagen og bl. a. optog Forhandlinger med Generaldirektoratet for Statsbanerne om Mulighederne for den projekterede Privatbanes Indførelse paa Struer Statsbanestation.

Denne Forhandling resulterede i, at der opnaaedes Enighed om Indførelsen, saaledes at Statsbanerne indgik paa at bygge en i Anledning af Struer Stations Udvidelse nødvendigjort Bro over Havnepladsen med 2 Spor i Stedet for som oprindelig paatænkt med 1 Spor paa Betingelse af, at Privatbaneudvalget indgik paa at betale den deraf følgende Merudgift til Broanlægget, ogsaa selv om Privatbaneanlægget ikke maatte komme til Udførelse. Da Arbejdet med det omhandlede Broanlæg allerede paa et tidligt Tidspunkt af Forhandlingerne var udbudt i Licitation, var det nødvendigt, at der blev truffet en hurtig Afgørelse, hvorved bemærkes, at Formaalet med Aftalen med Statsbanerne var at spare Privatbaneanlægget og derigennem ogsaa Statskassen, hvis Tilskud til Anlægget i Henhold til Loven var fastsat til Halvdelen af de bevislig medgaaende Anlægsomkostninger, for senere uforholdsmæssige Udgifter til den projekterede Privatbanes Indførelse paa Struer Statsbanestation.

I September Maaned 1919 afsluttede Statsbanerne Kontrakt med den paagældende Entreprenør om Broanlæggets Udførelse som en dobbeltsporet Bro og anmodede samtidig Udvalget om at stille den fornødne Garantium til Statsbanernes Raadighed. Da Baneudvalget ikke var i Stand til forinden Eneretsbevillingens Meddelelse at stille den forlangte Garanti, optoges nye Forhandlinger, der resulterede i en Ordning, ifølge hvilken Statsbanerne efter den daværende Minister for offentlige Arbejders Bestemmelse indgik paa at forlænge Indbetalingsterminen for Privatbaneanlæggets Andel i Omkostningerne ved Broanlægget indtil 30 Dage efter den Dag, paa hvilken der maatte blive givet Koncession paa Privatbaneanlægget, mod at Udvalget forrentede Beløbet fra den 1. Januar 1921 at regne, og indtil Betaling skete, med den til enhver Tid gældende Nationalbankdiskonto.

Efter at den af Ministeriet for offentlige Arbejder under 12. Maj 1923 nedsatte Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt alle de ved Jernbanelovene af 1908 og 1918 vedtagne Privatbaneanlæg burde bringes til Udførelse, i sin i 1926 afgivne Betænkning havde fraraadet Anlægget af en Bane fra Lemvig til Struer, stilledes Spørgsmaalet om Eneretsbevillingens Meddelelse i Bero, medens Statsbanerne anmodede Udvalget om at indbetale Merudgiften ved Broanlæggets Gennemførelse, der endeligt var opgjort til 117 500 Kr., hvortil kommer Renter fra 1. Februar 1921. Udvalget foranledigede i Juli 1927 Sagen forelagt for den daværende Minister for offentlige Arbejder, der resolverede, at det skulde undersøges, om Statsbanerne havde nogen Interesse i at overtage det for den projekterede Privatbane tilvejebragte Anlæg samt i bekræftende Fald, hvilken Betaling der maatte anses for passende under Hensyn til den Brug, Statsbanerne maatte kunne gøre af Anlægget. Denne Undersøgelse var tilendebragt i 1929, hvorefter Statsbanerne meddelte Ministeriets Departement, at Udvidelsen af Struer Station var tilendebragt, uden at der viste sig nogen Nødvendighed for eller Fordel ved, at Broen over Havnepladsen er bygget for 2 Spor, af hvilke kun det ene med de daværende Trafikforhold ønskedes benyttet. Samtidig anmodede Statsbanerne om, at Tilgodehavendet hos Udvalget maatte overgaa fra Statsbanernes Budget til Ministeriet for offentlige Arbejders Budget, og at Beløbet krediteredes Statsbanerne.

Efter Ministerens Resolution meddeltes det derefter Statsbanerne, at disse maatte holdes skadesløse for Merudgiften, men at det maatte findes uheldigt, at Sagen rejstes over for Udvalget paa det daværende Tidspunkt, hvor Banens Anlæg som nævnt fraraadedes, og at Spørgsmaalet derfor burde stilles i Bero indtil den 1. April 1935, efter hvilket Tidspunkt Eneretsbevillingen paa Anlægget i Henhold til § 3 i Lov af 20. Marts 1918 ikke kan meddeles.